

Geïllustreerde Jubileum Uitgave VC “Het Gezellige Haakje”

Jaargang 1, nummer 1

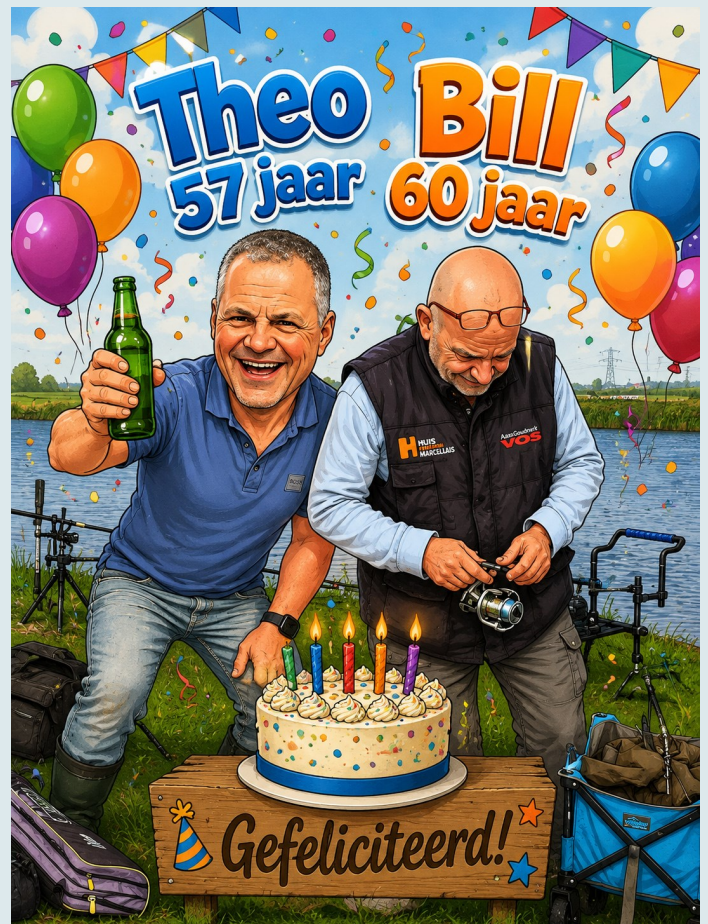
Op zaterdag 29 augustus 2026 trok een zeer illustreer gezelschap, gepakt en gezakt naar Vegelinsoord. Althans naar een boerderij daar in de buurt, welke plek door de originele bewoners was benoemd als Nije Skou. De plek was een jaar eerder ook al bezocht en was gevonden na een intensieve speurtocht door Cor en Bill. Wat een wonder genoemd mag worden want zonder een gids kom je daar niet terecht.

Dit keer werd de plek weer bezocht om de verjaardag van Theo (57) en Bill (60) al vissend te vieren. Bill had met Froukje, de uitbaatster van de theeschenkerij en veerbootkapitein weer een afspraak gemaakt. We waren welkom. Het water, waar we deze dag onnoemelijk veel vis uit wilden halen droeg de naam It Deel.

We mochten via het erf van de boerderij de dijk op waar we zicht hadden op de Mellemamolen. De wieken stonden in de rouwstand in nagedachtenis aan de molenaar, die was overleden.

Alhoewel (de leeftijd van) 57 en 60 slechts getallen zijn mochten deze mijlpalen van de onverbetterlijke kemphanen niet ongemerkt voorbijgaan. Maakt niet uit waar ze mee bezig zijn, in elke vorm van sport bestrijden de vrienden elkaar, waarbij voor het publiek de manier waarop ze elkaar afserveren mooier is dan een optreden van welke stand up comedian ook. Daar verheugden we ons op en het mooie is dat de heren ook nog dicht bij elkaar gaan zitten. Theo verweet Bill direct, dat hij op zijn plek was gaan zitten en Bill reageerde met de opmerking dat hij een half uur had gewacht tot Theo inderdaad zijn gewenste positie had kunnen innemen maar dat hij nog steeds traag was.

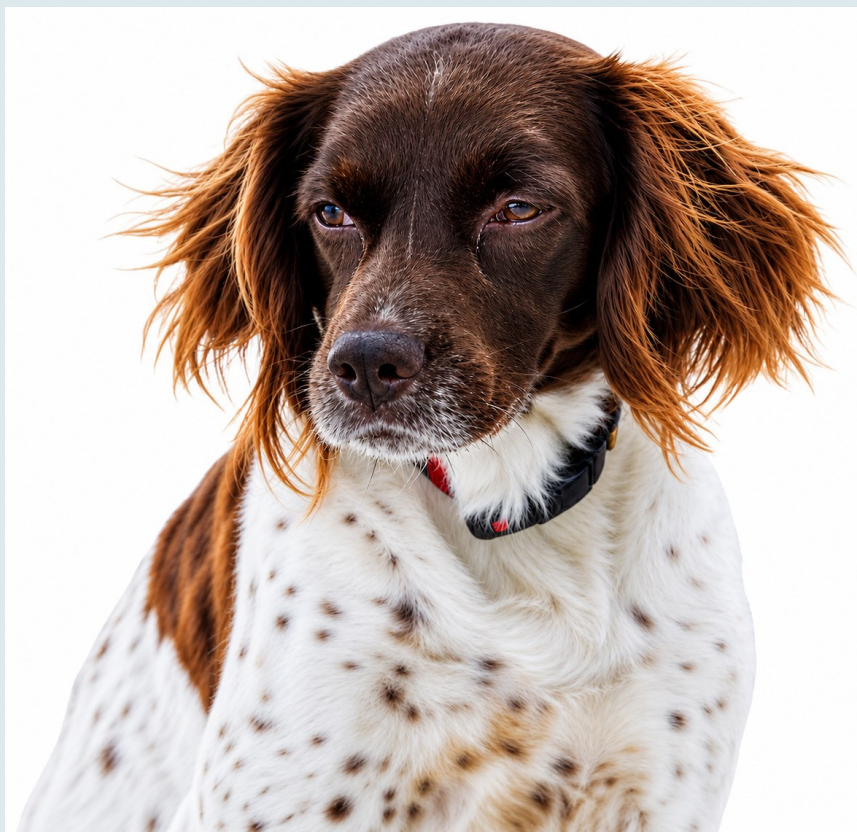
Dat was een boude opmerking als je in aanmerking neemt wat Theo op sportgebied wel heeft gepresteerd. De 80-voudig international ijshockey ging als 21-jarige naar Nijmegen. Hij vormde bij Nijmegen met collega-international Tommie Speel een ijzersterk duo. In 1996 en 1997 was hij voor de Tigers topscoorder van Nederland. Theo en Tommie sloten samen bij Nijmegen hun carrière af in het seizoen 2002-2003. Hij was met Nijmegen kampioen van Nederland geworden in 1993, 1997, 1998, 1999 en 2000. De leftwinger kwam tussen 1988 en 2003 in 450 officiële wedstrijden tot 826 punten (415 goals en 415

assists). En dat is helemaal knap als je bedenkt dat hij ook nog eens 558 minuten op de strafbank zat. (Waar wij dus niet raar van opkijken) Hij nam deel aan zes wereldkampioenschappen en een Olympisch kwalificatietoernooi, waarop hij in 43 wedstrijden kwam tot 42 punten. Hij speelde daarna recreatief verder in de tweede divisie bij de Asser Rams, waar hij 'the Nightmare on Skates' werd genoemd.

Bill kwam niet verder dan Rolder Boys.

Zoals hiervoor al aangegeven, voerde Froukje ook het bevel over de veerboot in Nije Skou wat door een ieder in de vrouwenbeweging met gejuich ontvangen was. Heel bijzonder was het feit dat tot de bemanning ook een echte “ponthond” hoorde. Roxy, van het merk Heidewachtel, ging met elke overtocht mee en scharrelde tussen de vaarten door, rond op het erf. De lieverd had zelfs met zijn baantje al de regionale pers gehaald.

Zolang je nog een koekje bij de koffie had of een stuk appeltaart was het mormel bereid om vrienden met je te worden en legde het beest de snuit heel vertederend op je knie. Daar kwam subiet een eind aan zodra alles op was dan wel als er niets werd aangeboden.

Alles, ook liefde, heeft zijn prijs.

Met de koffie en de eigen gebakken appeltaart zat het zeker snor en was het onderbreken van de visstrijd meer dan waard. Wat absoluut vermeld moet worden is dat we 's middags smulden van wat de lekkerste broodjes hamburger van het oostelijk halfrond waren. Een absolute aanrader voor wie in de buurt van Akkrum fietst en met de pont over gaat varen.

Gevist werd er wel degelijk en er werden mooie exemplaren uit het water getakeld. Volgens Theo haalde Bill zelfs de zwartkopgrondels (telkens zo'n 7,5 cm. groot) met een schepnet uit het water, om ons te laten denken dat hij grote vissen ving.

Daar bezondigde Theo zich niet aan. Hij schepte (volgens eigen zeggen, maar heftig ontkend door Bill) alleen maar lappen van brasems.

Theo gaat dan ook niet meer door het leven met de bijnaam

"The nightmare on skates" maar vanaf nu als

"LappenTheo"

Iedereen ving wel vis, waarbij gesteld moet worden dat Brett aan de magere kant van de vangsten bleef en de dag afsloot met één visje. Dat was voor Leo eens weer wat anders dan bij eerdere wedstrijden. Nu takelde hij de één na de andere uit het water. Eerst één en toen de ander. Hij bleef steken op 2. Tot grote tevredenheid van Randolph zelf, maar zeker ook van ons, want gevrijwaard van veel zuchten en kreunen zijnerzijds, ving ook onze huismeester van het Drenthe College mooie grote vissen.

Dat niet alleen het vissen belangrijk was maar ook het contact met het overige deel van de wereld bleek wel uit het gegeven dat Cor het niet kon laten om te bellen. En wij maar zeggen dat de jeugd vergroeid is met het mobieltje.

Waarschijnlijk omdat hij niet geconcentreerd was op het vissen en dus niet scherp genoeg, brak hij met het landen van een potige brasem de steel van zijn schepnet.

Schade aan het materiaal was ook op de verste hoek van het water aan de orde van de dag. Bill en Theo gingen zo in de strijd op dat ze allebei een hengel door midden braken. Da's dan weer mooi. Elkaar wel afzeiken, maar met elkaar solidair tot in de haarvaten.

En iemand zei "je stond uren met je handen op de leuning van de brug"

Willem is de inspirator geweest van het door Boudewijn de Groot gecomponeerde liedje "Annabel" dat later door Hans de Booij een hitje werd.

Uiteraard ontkwamen we er niet aan dat het op enig moment ging regenen. Niets aan de hand, de boel in de steek laten en onderdak vinden in de theeschenkerij. Op Dick na, die stoïcijns bleef zitten en waarschijnlijk dacht dat we watjes waren.

Dick wilde gewoon een snoek binnen halen. Daarbij hadden we wel een objectieve waarnemer op de dijk staan in de figuur van Bertha 23 om toe te zien dat het, ook al waren wij niet aanwezig, eerlijk bleef gaan. Dat bleef het. Ondanks of dankzij, dat weten we niet maar Dick ving geen snoek.

Om 15.00 uur vertrokken we weer vanuit het gastvrije Friesland naar onze eigen Heitelân om ons in Assen voor te bereiden voor het tweede deel van deze feestdag, om 's avonds bij TT camping Seinen in Witten uit ons dak gaan.

En dat gingen we, geholpen door meer dan voldoende versnaperingen en hapjes en wat men tegenwoordig ook muziek noemt. Ene Hazes jr. kwam meerdere keren voorbij met een liedje waar "leef" het hoofdthema in was en een in Oude Pekela geboren Marco Schuitmaker zong ons ettelijke keren toe dat hij een "engelbewaarder" had, iets wat de meesten van ons in een alweer grijs verleden beslist ook hebben gehad.

Het duurde dan ook niet lang of Bill stond op de tafel te dansen, waarbij gezegd moet worden dat hij minstens zo goed bewoog als Joe Cocker. Er was ook een kwis met vragen over Bill zijn leven. Met multiple choice mogelijkheden. Zoals: wie was zijn vriendin en dan kreeg je 5 namen voorgeschoteld. Gelukkig was er ook de mogelijkheid dat je "allemaal" kon invullen. Of hoe hij aan zijn Horecadiploma was gekomen. De wijze waarop is thans verjaard dus kon gerust ingevuld worden dat hij een docent had omgekocht.

Saskia, Billy's vrouw won. Vooraf was namelijk niet aangegeven dat familieleden uitgesloten waren van deelname.

O ja, de viswedstrijd werd glansrijk gewonnen door Folly met al z'n kilo's brasem. Theo en Bill eindigden nog wel in het linker rijtje. Zo ongeveer om en nabij de vierde plek.

Het was een schitterend feest en het was lang onrustig in Witten.